

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 27.11.2002
COM(2002) 680 definitief

2001/0245 (COD)

Gewijzigd voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasuitstootrechten
binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad**

(door de Commissie overeenkomstig artikel 250,
lid 2 van het EG-verdrag ingediend)

Gewijzigd voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasuitstootrechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad

1. ACHTERGROND

Indiening van de voorstellen bij de Raad en het Europees Parlement (COM (2001) 581 def. 2001/0245 (COD)) overeenkomstig artikel 175, lid 1, van het Verdrag

23 oktober 2001

Advies van het Comité van de Regio's

14 maart 2002

Advies van het Economisch en Sociaal Comité

29 mei 2002

Advies van het Europees Parlement – eerste lezing

10 oktober 2002

2. DOEL VAN HET VOORSTEL VAN DE COMMISSIE

Het voorstel voorziet in een regeling voor de handel in broeikasgasuitstootrechten binnen de Gemeenschap waarbij een communautair kader wordt opgezet dat moet zorgen voor een de hele EU omvattende markt voor het verhandelen van emissierechten. Een dergelijk instrument is een belangrijk onderdeel van de strategie van de Commissie om de doelstellingen van Kyoto te bereiken tegen zo laag mogelijke kosten. De handel in uitstootrechten zal verminderingen van de emissies goedkoper maken doordat hij ervoor zal zorgen dat die verminderingen worden uitgevoerd wanneer de daaraan verbonden kosten het laagst zijn. De handel in uitstootrechten is ook uit milieu-oogpunt effectief omdat zo vooraf vastgestelde emissieverminderingen voor de desbetreffende activiteiten kunnen worden gerealiseerd. Dit voorstel waarborgt het correct functioneren van de interne markt en zorgt ervoor dat onaanvaardbare distorsies van de mededinging worden voorkomen.

De Commissie stelt voor in 2005 met het verhandelen van uitstootrechten in de EU te beginnen en in een eerste fase de door grootschalige industriële en energieactiviteiten veroorzaakte CO₂-uitstoot aan te pakken. De exploitanten van onder de richtlijn vallende installaties zullen bij de bevoegde instantie van hun lidstaat een vergunning voor de uitstoot van broeikasgassen moeten aanvragen. De vergunningsprocedure zal volledig worden gecoördineerd met de procedure van Richtlijn 96/61/EG inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging om administratieve rompslomp te voorkomen. Op basis van die vergunningen zullen de lidstaten jaarlijks aan elke installatie een uitstootrecht toekennen. Dit recht kan worden verhandeld, maar het staat de exploitant van de installatie vrij dit al dan niet te doen. Vóór 31 maart van elk jaar moet de exploitant afstand doen van een aantal rechten dat overeenkomt met de uitstoot van de installatie in het voorgaande kalenderjaar. De richtlijn voorziet in geharmoniseerde boetes die moeten worden betaald door exploitanten die een onvoldoende aantal rechten ter annulering aanbieden. In de periode 2005-2007 zullen de

lidstaten kostenloos rechten toewijzen volgens een nationaal plan dat door de Commissie moet worden goedgekeurd en met inachtneming van bepaalde criteria om de toekenning van staatssteun en concurrentievervalsing te voorkomen. Voor de periode 2008-2012 zal de Commissie in een later stadium een geharmoniseerde toewijzingsmethode vaststellen.

3. STANDPUNT VAN DE COMMISSIE OVER DE AMEDEMEMENTEN VAN HET PARLEMENT

3.1. Door de Commissie aanvaarde amendementen

De volgende door de Commissie aanvaarde amendementen zijn vermeld in de volgorde waarin zij in het oorspronkelijke voorstel van de Commissie moeten worden opgenomen.

Overwegingen: amendement **13** (nieuwe overweging 16 quinquies) stelt dat de strategie van de EU tegen klimaatverandering “*gegrondvest moet zijn op een evenwichtige combinatie van de regeling voor handel in uitstootrechten en andersoortige communautaire, binnenlandse en internationale maatregelen*”. Dit amendement is aanvaardbaar. Het was nooit de bedoeling van de Commissie dat de strategie tegen klimaatverandering of het internationale optreden van de EU zich uitsluitend zou beperken tot het verhandelen van uitstootrechten.

Strafmaatregelen: amendement **40** (artikel 16, lid 2) beperkt het “met naam en toenaam” vermelden van bedrijven tot die welke onvoldoende uitstootrechten hebben afgegeven krachtens deze richtlijn. Dit amendement is aanvaardbaar. Het “met naam en toenaam” vermelden van de plegers van de geringste overtreding kan te ver gaan. Van deze aanpak kan echter een nuttige afschrikkende werking uitgaan bij overtredingen van de fundamentele eis van de richtlijn een hoeveelheid uitstootrechten af te staan die overeenkomt met de werkelijke emissies.

Amendement **41** (artikel 16, lid 3) schrapt de bepaling dat de boete tweemaal de gemiddelde marktprijs bedraagt indien dit bedrag hoger is dan 100 euro. Dit amendement is aanvaardbaar. Het vergemakkelijkt de toepassing van de richtlijn en verschaft meer zekerheid omtrent de hoogte van de boete.

Amendement **42** (artikel 16, lid 4) schrapt de bepaling dat in de periode 2005-2007 de boete tweemaal de gemiddelde marktprijs bedraagt indien dit bedrag hoger is dan 50 euro. Dit amendement is aanvaardbaar om dezelfde redenen als die welke met betrekking tot amendement 41 zijn vermeld.

Elementen voor herziening: amendement **56** (artikel 26, lid 2, nieuwe letter a) bis) bepaalt dat de verhouding tussen de emissiehandel in de EU en de in 2008 beginnende internationale emissiehandel bij de herziening moet worden meegenomen. Dit amendement is aanvaardbaar. Het is redelijk dat bij de herziening met dit element rekening wordt gehouden.

Amendement **57** (artikel 26, lid 2, letter b)) vervangt “*geharmoniseerde toewijzingsmethode*” door “*verdere harmonisatie van de toewijzingsmethode...*”. Dit amendement is aanvaardbaar. Het voorschrijft dat uitstootrechten in de periode 2005-2007 om niet worden toegekend houdt reeds een bepaalde mate van harmonisatie in. Dit amendement loopt niet vooruit op toekomstige besluitvorming over de toewijzingsmethode en voorts is het redelijk het woord “verdere” te gebruiken, ook al wordt niet meer besloten dan dezelfde mate van harmonisatie in de toekomst voort te zetten.

Amendement **58** (artikel 26, lid 2, letter c)) vermeldt als bijkomend element voor herziening de eventuele wijzigingen ter aanpassing van de handelsregeling aan de uitgebreide Europese

Unie. Dit amendement is aanvaardbaar. Het is dienstig na te gaan welke effecten de uitbreiding van de EU op de regeling heeft gehad, gezien het feit dat veel van de kandidaat-landen bij het van start gaan van de regeling in 2005 reeds lidstaten kunnen zijn.

3.2. Amendementen die gedeeltelijk, in principe of zowel gedeeltelijk als in principe door de Commissie zijn aanvaard

De volgende amendementen die gedeeltelijk, in principe of zowel gedeeltelijk als in principe aanvaardbaar zijn voor de Commissie, zijn vermeld in de volgorde waarin zij in het oorspronkelijke voorstel van de Commissie moeten worden opgenomen.

Overwegingen: amendement **10** (nieuwe overweging 16 bis) stelt in de eerste zin dat beleidsplannen en –maatregelen dienen te worden uitgevoerd in alle sectoren van de EU-economie, en niet alleen in de industrie en de energiesector. In de tweede zin wordt de lidstaten de verplichting opgelegd ervoor te zorgen dat de keuze van de beleidsinstrumenten en –maatregelen niet leidt tot concurrentievervalsing binnen een zelfde sector. De eerste zin is aanvaardbaar. Daarmee wordt namelijk uitdrukking gegeven aan de overtuiging dat andere sectoren een bijdrage moeten leveren aan het terugdringen van de uitstoot van broeikasgassen. De tweede zin bevat een operationele bepaling, is onduidelijk geformuleerd en is dus niet aanvaardbaar. Beleidsmaatregelen ter beperking van de uitstoot van broeikasgassen zullen onvermijdelijk grotere gevolgen hebben voor stroomopwekkers die fossiele brandstoffen verstoken dan voor de producenten van kernenergie, ook al behoren beide tot “*een bepaalde sector*”.

Amendement **15** (artikel 1) zegt dat de richtlijn “*ertoe moet bijdragen*” dat de EU en haar lidstaten met zo weinig mogelijk schade voor de economische ontwikkeling en de werkgelegenheidssituatie aan hun verplichtingen krachtens het Kyoto-protocol voldoen. Dit amendement is in principe en gedeeltelijk aanvaardbaar. Het betreft hier meer een toelichting dan een operationele bepaling. Daarom moet deze tekst worden ingevoegd aan het eind van de bestaande overweging 5 (die betrekking heeft op de doelstellingen van het Protocol van Kyoto). “*EU*” dient te worden vervangen door “*Europese Gemeenschap*” en de woorden “*met zo weinig mogelijk schade voor*” door “*minimale nadelige effecten op*”.

Transparantie: amendement **35** (artikel 12, nieuw lid 4 ter) schrijft voor dat het systeem “*voor het overdragen, afgeven en intrekken van uitstootrechten ervoor moet zorgen dat op elk moment duidelijk is wie dergelijke rechten bezit en welke transacties tussen bedrijven binnen en buiten de lidstaten plaatsvinden*”. Dit amendement is in principe aanvaardbaar. Toegang tot informatie voor het publiek wordt gegarandeerd door artikel 17, in combinatie met de registers die moeten worden opgezet krachtens artikel 19. Deze registers zullen “*voor de nodige geheimhouding zorgen*” om commercieel gevoelige informatie te beschermen, maar de daarin vervatte gegevens moeten in principe voor iedereen toegankelijk zijn. Om dit resultaat te bereiken zou in de tweede zin van artikel 19, lid 2, na “*De registers*” de volgende tekst kunnen worden toegevoegd “*zijn toegankelijk voor het publiek en ...*”.

Verslaglegging door exploitanten: in amendement **39** (artikel 14, lid 3) wordt “*aan*” vervangen door “*drie maanden na*” om te verduidelijken dat het verslag over de uitstoot in een kalenderjaar niet precies aan het eind van dat jaar (00u00, 1 januari) kan worden ingediend. Dit amendement is gedeeltelijk aanvaardbaar. Er kan mee worden volstaan het woord “*aan*” te vervangen door “*na*”. De precisering “*drie maanden*” is niet nodig, aangezien op 31 maart de verslagen moeten zijn geverifieerd en de desbetreffende uitstootrechten moeten zijn afgegeven (zie artikel 12, lid3).

Verslaglegging door de lidstaten: amendement **43** (artikel 16, nieuw lid 4 bis) bepaalt dat de lidstaten verslag uitbrengen over de fiscale behandeling van boetes en de aankoop van extra uitstootrechten. Dit amendement is in principe en gedeeltelijk aanvaardbaar. Deze bepaling zou meer op haar plaats zijn in artikel 21 over het uitbrengen van verslagen door de lidstaten. Alle aspecten van de fiscale behandeling (inclusief van kapitaalwinst en –verlies over gekochte en verkochte uitstootrechten) kunnen daarbij van belang zijn. Aan het einde van de tweede zin van artikel 21, lid 2, is de volgende toevoeging aanvaardbaar: *“en de fiscale behandeling van uitstootrechten”*.

Transparantie: amendement **46** (artikel 17) verwijst naar de nieuwe richtlijn over toegang tot milieuinformatie. Dit amendement is in principe aanvaardbaar. Na de verwijzing naar *“Richtlijn 90/313/EEG”*, zou het dienstig zijn de volgende toevoeging op te nemen: *“of daarmee gelijkwaardige bepalingen, wanneer deze in werking zijn getreden,”*.

Koppelingen met regelingen voor de handel in uitstootrechten in derde landen: de amendementen **51 en 103** (artikel 24, lid 1) zeggen dat overeenkomsten op basis van het Protocol van Kyoto alleen mogen worden gesloten met partijen die het Protocol van Kyoto geratificeerd hebben. Indien overeenkomsten met de kandidaat-landen niet in de toetredingsonderhandelingen aan de orde komen, moet de Gemeenschap dergelijke overeenkomsten met de kandidaat-landen sluiten. Dit amendement is in principe en gedeeltelijk aanvaardbaar. De formulering *“op basis van de afspraken in het kader van het Protocol van Kyoto”* is niet aanvaardbaar. Een op de EG toegesneden handelsregeling moet per definitie een andere grondslag hebben dan die waarop de handel in het kader van het Protocol tussen partijen bij het protocol gebaseerd is. Een aanvaardbare oplossing zou zijn *“ander landen”* te vervangen door *“in bijlage B bij het Protocol van Kyoto vermelde partijen die dat protocol hebben geratificeerd”*. Het gedeelte van het amendement dat betrekking heeft op overeenkomsten met de kandidaat-landen is niet aanvaardbaar. Het zou niet passend zijn nu al te beslissen dat “koppelingen” tot stand moeten worden gebracht voordat dergelijke regelingen zijn vastgesteld en zonder te toetsen of die regelingen uit milieu-oogpunt geloofwaardig zijn. Bovendien zijn niet alle kandidaat-landen vermeld in bijlage B bij het Protocol van Kyoto.

Herziening: amendement **55** (artikel 26, lid 2, inleidende zin) voegt de bepaling toe dat bij de herziening moet worden uitgegaan van de ervaring in de in 2005 beginnende periode van drie jaar. De Commissie *“stelt”* een verslag over de toepassing van deze richtlijn *“op”*, zo nodig vergezeld van voorstellen. Dit amendement is gedeeltelijk aanvaardbaar, namelijk alleen de woorden *“stelt op”*. Het is aanvaardbaar dat de Commissie een verslag opstelt, maar er mag geen afbreuk worden gedaan aan haar initiatiefrecht om passende voorstellen te doen. Aan het eind van de huidige tekst van dit lid komt de bepaling *“zo nodig vergezeld van voorstellen”* reeds voor.

Transparantie: amendement **73** (bijlage III, nieuw punt 8 bis) schrijft voor dat de nationale toewijzingsplannen een lijst moeten bevatten met de installaties die in deze richtlijn worden opgenomen *“en hun vergunningen voor uitstoot”* [hetgeen zodanig wordt opgevat dat het voor elke installatie vastgestelde maximum moet worden gepubliceerd]. Dit amendement is in principe en gedeeltelijk aanvaardbaar. Het is dienstig om de transparantie te vergroten. De lidstaten moeten over deze informatie kunnen beschikken voor de toewijzing van rechten aan exploitanten van individuele installaties en het voorschrift om deze in het nationale toewijzingsplan op te nemen is dus niet te bezwaarlijk. De interpretatie van de betekenis is gebaseerd op het feit dat de “vergunningen voor uitstoot” de in artikel 6, lid 2, gevraagde informatie zullen bevatten (met inbegrip van onder andere de vereisten voor de bewaking, de bewakingsmethode en de frequentie die specifiek voor de desbetreffende installatie gelden).

Van meer belang voor andere partijen is dat de kwantitatieve toewijzingen aan de exploitanten van individuele installaties bekend worden gemaakt. Een aanvaardbaar substituuut voor “*en hun vergunningen voor uitstoot*” zou zijn “*en de omvang van de aan elk daarvan verleende rechten*”.

Amendement 74 (bijlage IV, Bewaking van de uitstoot van andere broeikasgassen) zou vereisen dat genormaliseerde methodes voor bewaking van de uitstoot van andere broeikasgassen dan CO₂ “*in samenwerking met alle belanghebbenden worden ontwikkeld*” en worden goedgekeurd volgens de comitéprocedure. Dit amendement is gedeeltelijk aanvaardbaar. De voorgestelde tekst “*in samenwerking met alle belanghebbenden worden ontwikkeld*” is aanvaardbaar, behalve dat het woord “*gebruikt*” in de oorspronkelijke tekst dient te worden gehandhaafd, gevolgd door een komma. De woorden “*en volgens de in artikel 23, lid 2, bedoelde procedure worden goedgekeurd*” zijn niet aanvaardbaar aangezien het niet nodig is in de bijlage de reeds in artikel 14, lid 1, vermelde basis voor goedkeuring van de richtsnoeren te herhalen.

3.3. Niet door de Commissie aanvaarde amendementen

De volgende amendementen zijn vermeld in de volgorde waarin zij in het oorspronkelijke voorstel van de Commissie hadden moeten worden opgenomen.

Amendement 1 (nieuwe overweging 5 bis) herhaalt de steun van het Europees Parlement voor het Protocol van Kyoto en de “burden sharing agreement”. Dit amendement is niet aanvaardbaar. Het is niet passend in dit verband te verwijzen naar het op 6 februari 2002 uitgebrachte advies van het Europees Parlement over een ander voorstel (Beschikking 2002/358/EG van de Raad betreffende de goedkeuring van het Protocol van Kyoto).

Amendement 2 (nieuwe overweging 5 ter) stelt dat de lidstaten gehouden zijn aan hun nationale reductieverplichtingen te voldoen “*met de middelen die zij daarvoor adequaat achten*”. Dit amendement is niet aanvaardbaar. De lidstaten kunnen niet naar goeddunken optreden indien daarbij inbreuk wordt gemaakt op de communautaire wetgeving.

Amendement 3 (nieuwe overweging 6 bis) pleit voor een aanpak op EU-niveau en niet door elke lidstaat afzonderlijk, aangezien er een interne markt bestaat. Dit amendement is niet aanvaardbaar. Een erkenning van de noodzaak te kiezen voor een geïntegreerde aanpak binnen de context van de interne markt wordt verwelkomd, maar een dergelijke aanpak op EU-niveau ontslaat de lidstaten niet van de verplichting actie te ondernemen om individueel de uitstoot van broeikasgassen terug te dringen. Dit voornemen is reeds vermeld in de bestaande overwegingen 7 en 14.

Amendement 91 (overweging 7) stelt dat “*de uitstootrechten moeten worden toegewezen op basis van de beste beschikbare technieken...*”. Dit amendement is niet aanvaardbaar. De handel in uitstootrechten is een instrument waarvoor geen technologienormen vereist zijn, maar dat exploitanten de vrijheid geeft zelf te beslissen van welke technologieën zij gebruikmaken.

Amendement 6 (nieuwe overweging 11 bis) bepaalt dat de lidstaten in de nationale toewijzingsplannen rekening houden met “*indirecte mechanismen ter verlaging van de CO₂-uitstoot, zoals warmtekrachtkoppeling*”. Dit amendement is niet aanvaardbaar. Het dient de bevoegdheid van de lidstaten te zijn te beslissen over de toe te wijzen hoeveelheden, ook wat betreft warmtekrachtkoppeling. De formulering is die van een operationele bepaling en is niet geschikt voor een overweging. Het doel van de richtlijn moet niet zijn de beste technologieën

eruit te pikken, maar wel door aan de uitstoot een prijskaartje te hangen een stimulans te geven tot het gebruik van energie-efficiëntere technologieën.

Amendement 8 (nieuwe overweging 15 bis) stelt dat de EG de onderhandelingen met haar belangrijkste handelspartners zal voortzetten om te komen tot een internationale regeling voor de handel in emissierechten. In afwachting daarvan dient de EG het voortouw te nemen. Dit amendement is niet aanvaardbaar. De preambule van deze richtlijn is niet de juiste plaats voor verklaringen over de voorgenomen acties van de Europese Gemeenschap in het kader van de internationale onderhandelingen over klimaatverandering.

Amendement 9 (overweging 16) luidt dat de handel in uitstootrechten *“een flexibel en aanvullend”* onderdeel dient te vormen van een pakket van maatregelen tegen klimaatverandering die emissiereducties in alle sectoren van de economie moeten opleveren. Vergelijkbare streefcijfers moeten worden vastgesteld en instrumenten moeten worden ontwikkeld voor andere sectoren, zoals vervoer, landbouw, kleine en middelgrote ondernemingen en huishoudens. Tenslotte dienen de handel in broeikasgasuitstootrechten en het belasten van energie te worden gezien als elkaar aanvullende instrumenten. Dit amendement is niet aanvaardbaar. De Commissie is tegen een aanpak op basis van vrijwilligheid. De term *“flexibel”* in dit amendement is bedoeld om een aanpak op vrijwillige basis te vergemakkelijken. Door een dergelijke aanpak met betrekking tot de handel in uitstootrechten zal de economische doeltreffendheid van het instrument aanzienlijk worden beperkt, zal het risico van verstoring van de interne markt sterker aanwezig zijn, zal er minder van worden geleerd en zullen wij niet klaar zijn voor de handel in uitstootrechten in de periode 2008-2012, de periode waarop de toezeggingen in het kader van het Protocol betrekking hebben. Het gaat in dit verband te ver aan te dringen op de vaststelling van doelstellingen en de ontwikkeling van andere instrumenten voor sectoren buiten het toepassingsgebied van deze richtlijn. In de bestaande overweging 16 komt de samenhang met belastingen reeds aan de orde.

Amendement 11 (nieuwe overweging 16 ter) zegt dat de handel in uitstootrechten *“de huidige heffingen op energie en CO₂-uitstoot niet mag vervangen”*. Dit amendement is niet aanvaardbaar. De formulering is die van een operationele bepaling en is niet geschikt voor een overweging. De samenhang met belastingen komt reeds aan de orde in de bestaande overweging 16. In sommige gevallen kan het nuttig zijn heffingen op de CO₂-uitstoot door een andere maatregelen te vervangen, en het zou dus niet verstandig zijn deze mogelijkheid uit te sluiten.

Amendement 12 (nieuwe overweging 16 quater) bepaalt dat deze richtlijn alleen van toepassing is op het gebruik van gefluoreerde gassen bij industriële activiteiten genoemd in bijlage 1, en dat het gebruik en de opsluiting van gefluoreerde gassen in consumentenartikelen moet worden geregeld in afzonderlijke wetgeving. Dit amendement is niet aanvaardbaar. De Commissie streeft ernaar gefluoreerde gassen alleen in de regeling op te nemen wanneer zij ervan overtuigd is dat een adequate bewaking daarvan en verslaglegging daarover mogelijk is en wanneer de richtlijn inzake geïntegreerde preventie en bestrijding volledig ten uitvoer is gelegd ten aanzien van andere broeikasgassen dan CO₂ voor bestaande installaties (oktober 2007).

Amendement 14 (nieuwe overweging 17 bis) stelt dat de mogelijkheid een koppeling tot stand te brengen met programma's van andere partijen bij het Protocol van Kyoto de VS zal aanmoedigen om weer mee te doen. Dit amendement is niet aanvaardbaar. De Commissie deelt de wens dat de VS terugkomen op hun afwijzing van het Protocol van Kyoto, maar is

van mening dat een vermelding van specifieke derde landen in een tot de lidstaten gerichte richtlijn niet op haar plaats is.

Amendement **16** (artikel 2, lid 1) noemt bijkomende sectoren die in de regeling kunnen worden opgenomen, mits dit niet in strijd is met artikel 87 en 88 van het Verdrag. Deze extra sectoren worden uiterlijk op 31 maart 2004 aan de Commissie voorgelegd voor de periode 2005-2007 en voor latere perioden ten minste 18 maanden voor het begin van de desbetreffende periode. De Commissie kan de voorgestelde lijst geheel of gedeeltelijk verwerpen op grond van het feit dat deze in strijd is met artikel 87 en 88 van het Verdrag (de bepalingen inzake staatsteun). Dit amendement is niet aanvaardbaar. Vrijwillige en unilaterale opname van bijkomende activiteiten kan tot concurrentievervalsing leiden en kan de integriteit uit milieuoogpunt van de regeling voor de handel in uitstootrechten ondermijnen (aangezien deze afhankelijk is van het vermogen emissies uit verschillende bronnen te bewaken). Alle Verdragsbepalingen zullen moeten worden nageleefd, dus niet alleen die welke betrekking hebben op staatsteun. Dit amendement hangt samen met de door het Parlement voorgestelde uitbreiding van de regeling tot alle zes onder het Protocol van Kyoto vallende broeikasgassen (amendement 17).

Amendement **17** (nieuwe artikel 2 bis) voorziet in uitbreiding van de regeling voor de handel in uitstootrechten tot alle onder het Protocol van Kyoto vallende broeikasgassen mits de kwaliteit van de gegevens voor een bepaald referentiejaar "*bevredigend*" is en door de Commissie in samenwerking met alle belanghebbenden en volgens de comitéprocedure "*algemeen aanvaarde methoden voor meting, bewaking en berekening*" worden ontwikkeld. Dit amendement is niet aanvaardbaar. Het is niet passend het toepassingsgebied van de richtlijn in principe uit te breiden en vervolgens de praktische invulling van deze uitbreiding te beperken tot een procedure van onbepaalde duur is afgerond en een beslissing is genomen volgens de comitéprocedure. Een dergelijke aanpak zou neerkomen op een gebrekkige wetgevingspraktijk die bedrijven rechtszekerheid onthoudt (een installatie die N₂O uitstoot zou niet weten of en wanneer zij onder de regeling zou vallen).

Amendement **97** (artikel 4, nieuwe alinea 1 bis) bepaalt dat een speciale regeling dient te worden getroffen voor warmtekrachtkoppeling en het gebruik van afval als brandstof op basis van richtsnoeren die door de Commissie moeten worden opgesteld. Dit amendement is niet aanvaardbaar. De lidstaten dienen bevoegd te zijn voor de besluitvorming over de toe te wijzen hoeveelheden, zowel wat betreft specifieke technologieën als brandstof uit afval. Zoals reeds opgemerkt met betrekking tot amendement 6, moet het er bij de toepassing van de handel in uitstootrechten als marktinstrument niet om gaan de beste technologieën eruit te pikken, maar wel door aan de uitstoot een prijskaartje te hangen een stimulans te geven tot het gebruik van energie-efficiëntere technologieën. Wat betreft het gebruik van afval als brandstof kan de toekenning van extra uitstootrechten een stimulans zijn om afval te verbranden in plaats van het te hergebruiken of te recycleren.

Amendement **19** (artikel 5, letter c)) voegt "*en de omvang*" toe aan de details die bij een vergunningsaanvraag dienen te worden vermeld over de uitstoot van een installatie. Dit amendement is niet aanvaardbaar. Deze informatie zou weliswaar nuttig zijn, maar dit voorschrift gaat ervan uit dat de uitstoot van een installatie wordt bewaakt voordat deze in het toepassingsgebied van de richtlijn is opgenomen. Deze bewaking zou dus impliciet verplicht zijn, ook voordat in de vergunning uitdrukkelijk bewakingseisen worden gesteld.

Amendement **20** (artikel 5, nieuwe letter d) bis) vereist dat de exploitant bijzonderheden verstrekt over de soort en de omvang van de verwachte uitstoot van een installatie. Dit amendement is niet aanvaardbaar. De "*omvang van de verwachte uitstoot*" is een prognose

van de toekomstige uitstoothoeveelheden waarop de verplichtingen van de regeling voor de handel in uitstootrechten van toepassing zullen zijn. Bij de handel in uitstootrechten kan een individuele installatie in de praktijk de werkelijke toekomstige emissies alleen opvoeren of verlagen wanneer de exploitant voor de betrokken periode een overeenkomstige hoeveelheid rechten bezit.

Amendement **21** (artikel 6, lid 1, alinea 1) voegt de woorden: “*Onverminderd andere in de nationale of communautaire wetgeving vastgelegde vereisten*” toe aan het begin van het artikel inzake de voorwaarden en inhoud van een vergunning. Dit amendement is niet aanvaardbaar. Krachtens het Verdrag gaan richtlijnen van de Gemeenschap boven nationaal recht, en de richtlijn kan nationale regelgeving bijgevolg niet onverlet laten.

Amendement **22** (artikel 7) bepaalt dat de aanpassing van een vergunning aan wijzigingen in de installatie plaatsvindt “*in overleg met de exploitant*” en dat een nieuwe exploitant een maand de tijd krijgt om de bevoegde autoriteit te informeren. Dit amendement is niet aanvaardbaar. De desbetreffende bepalingen zijn identiek met die van de bestaande richtlijn inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging, zodat een consistent vergunningsbeleid wordt gewaarborgd. De bevoegde autoriteit die als regulerende instantie de vergunningen afgeeft dient het laatste woord te hebben bij het bepalen van de elementen van de vergunning die eventueel moeten worden aangepast. In het geval van een nieuwe exploitant moeten de naam en het adres, elementen die in het amendement wegvallen, absoluut worden aangepast.

Amendement **23** (artikel 9, lid 1, alinea 1) vervangt de woorden “*met inbegrip van die welke*” door “*de*”, teneinde van de in bijlage III vermelde criteria voor toewijzingsplannen een uitputtende lijst te maken. Dit amendement is niet aanvaardbaar. De lidstaten moeten enige speelruimte hebben bij de vaststelling van doelstellingen voor hun installaties om recht te doen aan verschillen in nationale omstandigheden.

Amendement **24** (artikel 9, nieuw lid 1 bis) bepaalt dat de totale hoeveelheid die door een lidstaat aan zijn installaties kan worden toegewezen niet meer mag bedragen dan $x\%$ van zijn toegewezen hoeveelheid (toegestane uitstoot krachtens het Protocol van Kyoto), waarbij $x\%$ overeenkomt met het aandeel in de totale uitstoot van de onder deze richtlijn vallende installaties in 1990. Dit amendement is niet aanvaardbaar. Het is een extra complicatie bovenop de reeds in de richtlijn voorgestelde waarborgen, en is overbodig. Voorts zal het algemene effect van deze limiet zijn dat sommige lidstaten daarvan meer last ondervinden dan andere, waardoor concurrentievervalsing kan ontstaan.

Amendement **25** (artikel 9, nieuw lid 1 ter) bepaalt dat aan installaties die na 1990 zijn gebouwd rechten zullen worden toegewezen op basis van de beste beschikbare technologie in het jaar van inbedrijfstelling en dat de Commissie vóór 2004 terzake gedetailleerde richtsnoeren zal vaststellen. Dit amendement is niet aanvaardbaar. Het moet de lidstaten vrij staan naar eigen goeddunken installaties die in een vroeg stadium maatregelen treffen te belonen. Bovendien zou dit amendement leiden tot een ongelijke behandeling van reeds in 1990 bestaande installaties enerzijds en later in bedrijf gestelde installaties anderzijds.

Amendement **26** (artikel 9, nieuw lid 2 bis) bepaalt dat het regelgevend comité “*de toewijzingsplannen van de lidstaten vergelijkt*” en deze beoordeelt op concurrentiebelemmerende elementen, en hierover advies geeft aan de Commissie. Dit amendement is niet aanvaardbaar. Het verplicht vergelijken van alle nationale toewijzingsplannen zal alle lidstaten dwingen hun tempo af te stemmen op de langzaamste. Sommige lidstaten zullen eventueel hun toewijzingsplannen reeds voor de uiterste termijn

bekend willen maken om daarover sneller een beslissing te kunnen nemen en de bedrijven meer rechtszekerheid te bieden. Wanneer een lidstaat er niet in slaagt zijn toewijzingsplan bijtijds in te dienen kan dit er bovendien toe leiden dat de overige lidstaten niet met het verhandelen van uitstootrechten kunnen beginnen.

Amendement **27** (artikel 9, lid 3) zegt dat de Commissie bij de beoordeling van de nationale toewijzingsplannen *“rekening houdt met de vraag of een en ander verenigbaar is met andere, in de lidstaten reeds bestaande regelingen voor de handel in uitstootrechten voor broeikasgassen”*. Dit amendement is niet aanvaardbaar. Sommige nationale regelingen zijn onverenigbaar met het onderhavige voorstel en kunnen niet zonder speciale maatregelen aan de nieuwe regeling worden gekoppeld. De lidstaten zullen alle bepalingen van deze richtlijn onverkort moeten naleven, inclusief eventuele speciale overgangsbepalingen die mogelijk overeengekomen worden.

Amendement **102** (artikel 10) stelt voor een aandeel van 15% te veilen in zowel de eerste als de tweede periode. De inkomsten daaruit moeten terugvloeien aan de regeling. Dit amendement is niet aanvaardbaar. De Commissie is tegen veilingen in de eerste periode en wil eerst de opgedane ervaring evalueren voordat zij een beslissing neemt over de toewijzingsmethode voor de tweede periode.

Amendement **29** (artikel 11, lid 1) brengt een wijziging aan in het tijdschema voor “de limiet $x\%$ ” (amendement 24) voor de periode 2005-2007. Besluiten over de toewijzing van rechten zouden tenminste zes maanden (in plaats van drie maanden) voor het begin van de desbetreffende periode moeten worden genomen. Dit amendement is niet aanvaardbaar. Wat de “limiet $x\%$ ” betreft, zie het commentaar op amendement 24. Een beslissing over de toewijzingen zes maanden voor het begin van de handel in 2005 zou een goede zaak zijn, maar gezien de termijn voor de omzetting in nationaal recht (31.12.2003), de indiening van de nationale toewijzingsplannen bij de Commissie (31.03.2004) en het nemen van een besluit door de Commissie (30.06.2004), zou het onmogelijk zijn daarvan zes maanden voor 01.01.2005 kennis te geven. In het voorstel van de Commissie wordt het tijdstip voor het nemen van het besluit door de lidstaten vastgesteld op *“ten minste 3 maanden”* voor de aanvang van de eerste periode, hetgeen een snellere besluitvorming mogelijk maakt indien lidstaten hun nationale toewijzingsplannen eerder dan voorgeschreven willen bekendmaken.

Amendement **76** (artikel 11, nieuw lid 1 bis) bevat specifieke bepalingen voor nieuwe marktdeelnemers, die hun *“toewijzing zoals alle andere marktdeelnemers verkrijgen”*. De uitstootrechten voor alle exploitanten *“worden zodanig gewijzigd”* dat “de limiet $x\%$ ” van amendement 24 niet wordt overschreden. Dit amendement is niet aanvaardbaar. De lidstaten moeten zelf kunnen bepalen of zij nieuwe marktdeelnemers kosteloos rechten toewijzen, dan wel of zij hen verplichten uitstootrechten op de markt te kopen. Uit het oogpunt van de Gemeenschap is het essentieel dat de *toegang* tot uitstootrechten gewaarborgd is. Een daartoe strekkende formulering is reeds opgenomen in artikel 11. Bovendien doet het idee van het aanbrengen van “wijzigingen”, hetgeen kan betekenen dat exploitanten reeds toegewezen rechten weer moeten afstaan, afbreuk aan de rechtszekerheid die zo belangrijk is voor het bedrijfsleven. Het kan voorkomen dat exploitanten gebruikt moeten maken van alle aan hen toegewezen rechten om aan de regeling te voldoen. Wanneer dan rechten weer worden ingetrokken kan dit betekenen dat zij in overtreding zijn.

Amendement **31** (artikel 11, lid 2) brengt een wijziging aan in de procedure voor de vaststelling van “de limiet $x\%$ ” van amendement 24 voor de periodes na 2008. Dit amendement is niet aanvaardbaar om de met betrekking tot amendement 24 gegeven redenen.

Amendement **32** (artikel 11, nieuw lid 4 bis) schrijft voor dat na de toetreding van nieuwe lidstaten de totale hoeveelheid toegewezen rechten na herziening door de Commissie wordt verlaagd, *“zodat gewaarborgd is dat er niet te veel rechten worden aangeboden”*. Dit amendement is niet aanvaardbaar. De toetreding van nieuwe lidstaten tot de regeling zal bijkomende bronnen en dus ook extra uitstoot met zich meebrengen. Gezien deze situatie bestaat er geen behoefte aan verlaging van het aantal toegewezen rechten, maar zal het eerder nodig zijn het aantal daarvan te verhogen. Verlaging van reeds toegewezen rechten zou evenveel onzekerheid en kans op overtredingen creëren als amendement 76. Om te voorkomen dat veel teveel rechten worden toegewezen zullen de nationale toewijzingplannen van alle aan de regeling deelnemende lidstaten, *inclusief nieuwe lidstaten*, door de Commissie worden getoetst en eventueel worden verworpen overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag en de criteria van bijlage III.

Amendement **33** (artikel 12, lid 1) bepaalt dat uitstootrechten die zijn toegewezen aan installaties in één lidstaat die eigendom zijn van hetzelfde bedrijf, onbeperkt *“binnen het bedrijf”* mogen worden overgedragen. Dit amendement is niet aanvaardbaar. Het is niet duidelijk op welke beperkingen wordt gedoeld. De huidige formulering maakt reeds de overdracht van uitstootrechten tussen installaties van een individuele exploitant binnen een zelfde lidstaat mogelijk. Het is zelfs zo dat uitstootrechten oorspronkelijk aan exploitanten en niet aan installaties worden toegewezen. Voorts stelt deze richtlijn geen beperkingen aan de overdracht van uitstootrechten tussen een exploitant en aan hem gelieerde exploitanten binnen een lidstaat. Het gebruik van het woord “bedrijven” is niet consistent met het elders systematisch gebruikte “exploitant”, maar “bedrijven” kunnen exploitanten zijn in de zin van deze richtlijn.

Amendement **34** (artikel 12, nieuw lid 4 bis) bepaalt dat de lidstaten de uitstootrechten intrekken van installaties die uit bedrijf worden genomen, waarvan de capaciteit wordt verlaagd of *“die onder dezelfde of slechtere bedrijfsvoorwaarden buiten de EU verder worden geëxploiteerd”*. Dit amendement is niet aanvaardbaar. De intrekking van uitstootrechten in verband met capaciteitsverlagingen of sluitingen zou veel bureaucratie met zich meebrengen en zou afbreuk kunnen doen aan de doelstelling de uitstoot van broeikasgassen terug te dringen (zo zou capaciteit kunnen worden aangehouden alleen maar om geen uitstootrechten te verliezen).

Amendement **36** (artikel 12, nieuw lid 4 quater) voorziet in de verplichte overdracht van uitstootrechten tussen periodes. Dit amendement is niet aanvaardbaar. Aan het met dit amendement beoogde doel wordt reeds voldaan door artikel 13, behalve voor de overdracht tussen de periode 2005-2007 en de periode 2008-2012; wat dit laatste betreft wordt het in het voorstel aan de lidstaten overgelaten al dan niet rekening te houden met hun verschillende omstandigheden. Overdracht naar de in 2008 ingaande periode kan de nakoming van de verplichtingen krachtens het Protocol van Kyoto voor een aantal lidstaten moeilijker maken, en daarom moeten de lidstaten zelf kunnen bepalen of zij dit al dan niet toestaan.

Amendement **37** (artikel 12, nieuw lid 4 quinquies) voorziet in het in reserve houden van en vooruitlopen op uitstootrechten binnen de in artikel 11, lid 1 en lid 2, omschreven periodes. Dit amendement is niet aanvaardbaar. Aan het met dit amendement beoogde doel wordt reeds voldaan door artikel 13, behalve in het geval waarin nog geen uitstootrechten zijn verleend. Een bepaald aandeel van de uitstootrechten wordt jaarlijks uitgegeven en de exploitant kan deze alleen in reserve houden of daarop vooruitlopen binnen de periode na de toewijzing daarvan. De hoeveelheden die zullen worden uitgegeven worden echter aan het begin van de periode vastgesteld voor de hele periode teneinde de exploitanten zekerheid te verschaffen over de hun toegewezen hoeveelheden.

Amendement **38** (nieuw artikel 12 bis) schrijft voor dat wanneer een installatie haar activiteit beëindigt, kan worden besloten de exploitant geen verdere uitstootrechten te verlenen voor die installatie, tenzij kan worden aangetoond dat de sluiting verband houdt met een nieuwe investering in de Gemeenschap. Dit amendement is niet aanvaardbaar. De toepassing van een dergelijke bepaling is onnodig ingewikkeld. De Commissie is van mening dat, gezien de verwachte omvang van de uitstootrechten, het uiterst onwaarschijnlijk is dat deze richtlijn zal leiden tot de verplaatsing van installaties naar buiten de EU.

Amendement **80** (artikel 16, nieuw lid 4 ter) luidt dat de opbrengst van de boeteregeling wordt aangewend voor de aankoop van uitstootrechten door de lidstaten. Dit amendement is niet aanvaardbaar. Het Verdrag bevat geen grondslag voor voorschriften voor het gebruik van dergelijke inkomsten door de lidstaten..

Amendement **45** (artikel 16, nieuw lid 4 quater) bepaalt dat de lidstaten de fiscale behandeling van de handel in uitstootrechten en de bijbehorende boetes harmoniseren “*door middel van de open coördinatiemethode*”. Dit amendement is niet aanvaardbaar. De richtlijn kan lidstaten niet verplichten een dergelijke fiscale maatregel uit te voeren.

Amendement **47** (artikel 18, titel) voegt aan de titel “*en toegang tot justitie*” toe. Dit amendement is niet aanvaardbaar. Het voorstel dient op dit punt niet te worden gewijzigd. In rechterlijke toetsing is voorzien voor alle wetgeving in alle lidstaten krachtens artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens. Het is niet nodig nadere bepalingen op te nemen in alle communautaire wetgeving.

Amendement **48** (artikel 18, nieuw lid 1 bis) bepaalt dat de lidstaten in de mogelijkheid moeten voorzien een herzieningsprocedure aanhangig te maken. Dit amendement is niet aanvaardbaar om de in verband met amendement 47 reeds vermelde redenen.

Amendement **49** (artikel 22) schrapt de mogelijkheid bijlage III (criteria voor nationale toewijzingsplannen) te wijzigen volgens de comitéprocedure. Dit amendement is niet aanvaardbaar. De criteria kunnen aanpassing behoeven in het licht van de opgedane ervaring. Alleen volgens de comitéprocedure kan een wijziging worden aangebracht vóór de opstelling van nationale toewijzingsplannen tegen 2006.

Amendement **50** (nieuw artikel 23 bis) biedt de lidstaten de mogelijkheid een aanvraag in te dienen voor de uitsluiting van bepaalde installaties tot 2007 indien deze onderworpen zijn aan gelijkwaardige nationale maatregelen, hun uitstoot bewaken en onderworpen zijn aan vergelijkbare boetes. De Commissie zou een beslissing nemen over de goedkeuring van dergelijke tijdelijke uitsluitingen. Dit amendement is niet aanvaardbaar. De Commissie wil een verplichte regeling per 2005. Een op vrijwilligheid gebaseerde aanpak voor de handel in uitstootrechten – ook wanneer de regeling van tijdelijke aard is – zal de economische doeltreffendheid van het instrument sterk verminderen. Een vrijwillige regeling zou ook meer risico inhouden op verstoring van de interne markt. Een dergelijke aanpak beantwoordt veel minder aan het principe “al doende leren” en bereidt niet voor op het verhandelen van uitstootrechten in 2008-2012, de periode waarop de verplichtingen in het kader van het Protocol betrekking hebben.

Amendement **52** (artikel 24, lid 2, nieuwe alinea 1 bis) bepaalt dat overeenkomsten inzake de wederzijdse erkenning van uitstootrechten krachtens artikel 24 beperkt moeten blijven tot “*uitstootreductierechten*”, en dat het gebruik van “*putten*” verboden is. Dit amendement is niet aanvaardbaar. De Commissie wil in dit voorstel geen directe koppeling leggen met de

projectmechanismen van het Protocol van Kyoto, maar zal in 2003 een afzonderlijk voorstel indienen.

Amendement **53** (nieuw artikel 24 bis) schrijft voor dat kredieten uit het mechanisme voor schone ontwikkeling (Clean Development Mechanism) en gemeenschappelijke implementatie (Joint Implementation) niet vóór 2008 mogen worden gebruikt. Daarna mag uitsluitend gebruik wordt gemaakt van kredieten die niet berusten op koolstofputten en kernenergie. Dit amendement is niet aanvaardbaar. De Commissie wil in dit voorstel geen directe koppeling leggen met de projectmechanismen van het Protocol van Kyoto, maar zal in 2003 een afzonderlijk voorstel indienen. Het zou in dit stadium niet passend zijn vooruit te lopen op de inhoud van dat voorstel van de Commissie. Het Parlement zal te zijner tijd de gelegenheid krijgen dat voorstel te amenderen. De Commissie zal bij de opstelling van het voorstel echter rekening houden met de hier naar voren gebrachte visie van het Parlement.

Amendement **54** (artikel 26, lid 1) luidt dat de Commissie een voorstel “*voorlegt*” (in plaats van “*kan voorleggen*”) voor 30.06.2006 (in plaats van 31.12.2004) om bijlage I zodanig te wijzigen dat deze ook andere “*sectoren en activiteiten*” (maar geen gassen) omvat. Dit amendement is niet aanvaardbaar. Deze bepaling vormt een doublure met de bestaande bepaling (artikel 26, lid 2) dat de Commissie tegen 30.06.2006 verslagen opstelt, de situatie opnieuw beziet en passende voorstellen doet.

Amendement **59** (artikel 26, lid 2, nieuwe letter e) quater) zegt dat ook moet worden gezien of de aspecten van regelingen die nog tot 2005 in de lidstaten worden toegepast kunnen worden opgenomen in de EU-regeling voor de handel in uitstootrechten vanaf 2008. Dit amendement is niet aanvaardbaar. Het is namelijk nu dat moet worden nagegaan welke onderdelen van bestaande nationale regelingen in de EU-regeling dienen te worden opgenomen, en dit mag niet worden uitgesteld tot 2006, wanneer de evaluatie op basis van de opgedane ervaring moet worden uitgevoerd.

Amendement **61** (bijlage I, tabel, kolom 2 (Broeikasgassen)) ligt in het verlengde van amendement 17. Het schrapt de kolom in bijlage I waarin alleen melding wordt gemaakt van CO₂. Dit amendement is niet aanvaardbaar. Om praktische redenen geeft de Commissie er de voorkeur aan te beginnen met alleen CO₂. Zo wil zij ervoor zorgen dat met de handel in uitstootrechten wordt begonnen op een beheersbare wijze, waarbij het accent ligt op het belangrijkste broeikasgas dat reeds adequaat kan worden bewaakt. Dit sluit niet uit dat de regeling kan worden uitgebreid tot andere gassen naarmate de bewakingscapaciteit toeneemt. Daartoe zullen dan afzonderlijke voorstellen worden gedaan. Ook verdient het de voorkeur maximaal gebruik te blijven maken van de richtlijn inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging tot het verstrijken van de termijn voor volledige toepassing daarvan door bestaande installaties (oktober 2007).

Amendement **62** (bijlage I, tabel, onderdeel “Productie en verwerking van ferrometalen”) voegt ook de productie en verwerking van aluminium toe aan de activiteiten waarvoor de drempel van 50.000 ton CO₂-equivalent per jaar geldt. Dit amendement is niet aanvaardbaar. De opname van deze activiteiten in het toepassingsgebied van de richtlijn is alleen zinvol wanneer de regeling wordt uitgebreid tot andere broeikasgas dan CO₂. Zoals reeds uiteengezet met betrekking tot amendement 17 wil de Commissie voorlopig alleen uitstootrechten voor CO₂ verhandelen. Dit zal de aanloophase minder ingewikkeld maken. De Commissie is echter voornemens de regeling voor de handel in uitstootrechten uit te breiden tot bijkomende activiteiten en tot alle zes onder het Protocol van Kyoto vallende broeikasgassen zodra zij ervan overtuigd is dat voldoende bewakingscapaciteit voorhanden is, en wanneer voor alle andere broeikasgassen dan CO₂ aan de richtlijn inzake geïntegreerde

preventie en bestrijding van verontreiniging wordt voldaan. Voor een dergelijke aanpassing zou een nieuw voorstel worden gedaan dat via de medebeslissingsprocedure zou moeten worden goedgekeurd. De drempel van 50.000 ton CO₂-equivalent levert praktische problemen op. Er worden niet overal in de EU systematisch uitstootgegevens verzameld en die drempel zou dus moeilijk te hanteren zijn. Alle installaties zullen in principe hun uitstoot moeten bewaken om na te gaan of zij boven of onder die drempel zitten. De emissies variëren van jaar tot jaar als gevolg van een aantal factoren. Het ene jaar kan een onderneming de drempel overschrijden en het volgende jaar er weer onder zitten. De wijze waarop die drempels zouden worden beheerd is een verdere complicerende factor.

Amendement **63** (bijlage I, tabel, nieuwe rij 3 bis) voegt de chemische industrie toe aan de activiteiten waarvoor de drempel van 50.000 ton CO₂-equivalent per jaar geldt. Dit amendement is niet aanvaardbaar om dezelfde redenen als bij amendement 62.

Amendement **64** (bijlage II) voegt voor elk gas in de bijlage de factoren voor het broeikaseffect toe. Dit amendement is niet aanvaardbaar. Deze factoren zouden beter kunnen worden opgenomen in de richtsnoeren voor de bewaking die overeenkomstig artikel 14, lid 1, moeten worden opgesteld. Deze factoren worden periodiek herzien door het Intergovernmental Panel on Climate Change (een VN-orgaan). Voor warmtekrachtkoppeling zijn nog geen factoren overeengekomen.

Amendement **65** (bijlage III, punt 1) schrapt dit punt als gevolg van “de limiet x%”. Dit amendement is niet aanvaardbaar. Dit punt bevat namelijk cruciale elementen die niet kunnen worden weggelaten. Indien de toewijzingen niet overeenstemmen met de streefcijfers in het kader van de lastenverdelingsregeling, is het weinig waarschijnlijk dat de lidstaten die streefcijfers zullen halen.

Amendement **66** (bijlage III, punt 2) schrapt dit punt als gevolg van “de limiet x%”. Dit amendement is niet aanvaardbaar. De toewijzingen moeten in overeenstemming zijn met de vooruitgang bij het nakomen van de door de Europese Gemeenschap aangegane wettelijk bindende verplichtingen in het kader van het Protocol van Kyoto.

Amendement **78** (bijlage III, punt 3) introduceert het concept van beste beschikbare technieken (BAT) en benchmarks in de criteria van het toewijzingsplan. Dit amendement is niet aanvaardbaar. Van de lidstaten mag niet worden geëist dat zij dergelijke BAT-normen of benchmarks hanteren. De handel in uitstootrechten is een instrument waarvoor geen technologienormen vereist zijn, maar dat exploitanten de vrijheid geeft zelf te beslissen van welke technologieën zij gebruikmaken.

Amendement **79** (bijlage III, nieuw punt 3 bis) introduceert het idee van benchmarks die worden afgeleid van BAT. Dit amendement is niet aanvaardbaar om dezelfde redenen als bij amendement 78, waarop dit amendement aansluit.

Amendement **68** (bijlage III, nieuw punt 3 ter) bepaalt dat de toewijzing van uitstootrechten voor andere broeikasgassen dan CO₂ pas kan plaatsvinden wanneer “*normale of aanvaarde methoden*” volledig zijn ontwikkeld en dezelfde meetzekerheid bieden als voor energiegerelateerde CO₂. Dit amendement is niet aanvaardbaar. Uitbreiding van het toepassingsgebied van de richtlijn tot de uitstoot van dergelijke gassen, waarbij de *daadwerkelijke* toewijzing van uitstootrechten echter afhankelijk wordt gemaakt van de vaststelling van bewakingsrichtsnoeren volgens de comitéprocedure, wordt een verkeerde manier geacht om het toepassingsgebied van deze richtlijn uit te breiden en zodoende impliciet het toepassingsgebied van de richtlijn inzake geïntegreerde preventie en bestrijding

van verontreiniging in te perken. Er zou enige onzekerheid blijven bestaan over de vraag of en wanneer de regeling tot andere gassen wordt uitgebreid. Een betere oplossing is het toepassingsgebied uit te breiden in het kader van de medebeslissingsprocedure wanneer de bewakingnormen voldoende ontwikkeld zijn.

Amendement 69 (bijlage III, punt 4) bevat een toelichting over de opeenhoping van financiële vergoedingen alsook de bepaling dat de lidstaten “*geen cumulatieve maatregelen nemen*” tegen klimaatverandering om hun industrie niet onnodig te belasten met een veelheid aan instrumenten. Dit amendement is niet aanvaardbaar. De subsidiariteit dient te worden gerespecteerd. De lidstaten moeten de vrijheid hebben ter regulering van de activiteiten van hun exploitanten meerdere instrumenten te hanteren. Van sommige lidstaten is het zelfs te verwachten dat zij in bepaalde sectoren diverse instrumenten tegelijk zullen moeten toepassen willen zij aan hun doelstellingen krachtens het Protocol van Kyoto voldoen.

Amendement 70 (bijlage III, punt 5) bevat de precisering “*toewijzings*”plan, en schrijft verder voor dat geen enkele installatie meer aan uitstootrechten mag krijgen toegewezen dan zij naar verwachting nodig zal hebben, tenzij daarmee al eerder plaatsgevonden verlagingen van de uitstoot worden beloond. Dit amendement is niet aanvaardbaar. De Commissie kan geen enkele beperking accepteren wat betreft het al dan niet als onverenigbare staatssteun aanmerken van een maatregel. Het moet de lidstaten vrij staan naar eigen goeddunken en afhankelijk van hun specifieke omstandigheden installaties die in een vroeg stadium maatregelen treffen te belonen, zij het steeds met inachtneming van de bepalingen van het Verdrag.

Amendement 104 (bijlage III, punt 6) bepaalt dat nieuwkomers een zodanige behandeling moeten krijgen [vergeleken met bestaande installaties] dat de mededinging niet wordt verstoord. De toewijzingsplannen moeten informatie bevatten over de manier waarop nieuwe productiecapaciteit in aanmerking wordt genomen. Dit amendement is niet aanvaardbaar. De Commissie is van mening dat de lidstaten zelf moeten kunnen bepalen volgens welke methode uitstootrechten worden verleend aan nieuwkomers, met als enige beperking dat zij ervoor moeten zorgen dat nieuwkomers passende toegang krijgen tot uitstootrechten.

Amendement 96 (bijlage III, punt 7) legt de lidstaten de verplichting op rekening te houden met eerdere acties van 1990 tot 2004. Dit amendement is niet aanvaardbaar. De Commissie is van mening dat het aan de lidstaten zelf is om in het licht van hun nationale omstandigheden te bepalen op welke wijze en in welke mate zij eerdere acties belonen.

3.4. Gewijzigd voorstel

Overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-verdrag wijzigt de Commissie haar voorstellen zoals hierboven aangegeven.